

népét. Ez Izráél népének nagy kiváltsága. /Róm 3,1-2/ A "sokszor és sokféleképpen" arra is mutat, hogy a teremtéstől kezdve Ábrahámon át egészen Keresztelő Jánosig sok emberen keresztül - nemcsak tanításuk által, hanem életük által is -, igen változatos formában - álom, látomás és angyal által - szólott az Isten.

A reformációban újra megszólalt az Isten. Megelevenedtek a holt betűk, életté lettek a régi tanítások, felfigyeltek a próféciákra az atyák. Éppen ebben volt az ő erősségük. Luther, Kálvin, és a többiek, a magyar reformátorok: Méliusz Juhász Péter, Szegedi Kis István, Dévai Bíró Mátyás mind-mind azért lettek oly tántoríthatatlanok, mert szólott hozzájuk az Isten, és ők engedelmeskedtek ennek az isteni szónak.

Testvér, megkérdezlek: szólott-e már hozzád az Isten? Hallottad-e már az Ő szavát? Nem néma Istened van-e? Szól-e hozzád most is, napról-napra? Vagy elhallgatott számodra, ~~mert~~ nem szól hozzád, mert szíved bálványában gyönyörködöl? Mélyen megdöbbenő, hogy Ábrahám életében is volt 13 esztendő, amikor nem szólt hozzá Isten. "Ábrám pedig 86 esztendőse vala, amikor Hágár Ismáelt szülé Ábrámnak. Mikor Ábrám 99 esztendőse vala, megjelent az Úr Ábrámnak, és monda néki: Én a mindenható Isten vagyok, járj én előttem, és légy tökéletes." /Gen 16,16;17,1/ Nyilván Ismáelben gyönyörködött Ábrám, családi boldogságában; szívét pedig bezárta az Úr előtt. Testvér, nekünk beszélő Istenünk van, szólni akar hozzád. A Lélek által ma is így szól: "Akinak van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezetnek."

2. Isten utolsó szava Jézus Krisztus.

Amikor az idő betelt /Gal 4,4/, Isten az ő Fia által szólott. A régi, a hajdan lezárult és kezdődött az új. Kálvin